

**Communautair opbod =
verdelen om op onze kap
te besparen**

Verdeel de rijkdom, niet de werknemers

Voor arbeiderseenheid en socialisme tegen de kapitalistische chaos

VERKLARING VAN LSP

Drie jaar chaos en ellende. Drie jaar ruzie op nationaal vlak over een kiesdistrict. Drie jaar ook waarin de levensstandaard en de koopkracht van de gewone werkende mens heeft geleden, zonder dat daar enige aandacht voor was vanwege de gevestigde partijen, zowel in de regering als in de oppositie. Dat er een golf van antipolitiek over het land slaat, zal bijgevolg weinig mensen verwonderen.

LSP heeft beslist deel te nemen aan deze verkiezingen indien we de benodigde handtekeningen kunnen verzamelen. Onze boodschap? Dat de grote meerderheid van de mensen, de arbeiders en hun gezinnen, met deze partijen niets kunnen aanvangen. Dat voor een oplossing een partij nodig is die de belangen van die grote meerderheid verdedigt en een alternatief programma uitwerkt dat erop gericht is de rijkdom die we allen produceren te verdelen i.p.v. de arbeiders zelf te verdelen.

HOE ZIJN WE HIER TERECHT GEKOMEN?

Veel beschuldigende vingers wijzen in de richting van Open VLD, dat om electorale redenen de stekker uit

de federale regering heeft getrokken. Ook de dubbelzinnige houding van MR/FDF wordt aangeklaagd. Beide partijen worden "onverantwoordelijkheid" verweten. Maar dat horen uit de mond van figuren als Leterme, die zijn christendemocratische partij in 2007 terug aan de macht heeft geworsteld met populistische beloftes rond BHV en de staatshervorming, is er ver over.

Alle gevestigde partijen in België hebben schuld aan de impasse waarin we ons vandaag bevinden. Ze hebben er allen schuld aan dat er wel geld was voor de banken, maar niet om alle uitkeringen op te trekken naar een volwaardig en leefbaar minimum. Dat bedrijven konden rekenen op miljarden euro aan lasten- en belastingverlagingen (nu al opgelopen tot

9 miljard euro per jaar, zonder de miljardenfraude die nooit wordt bestraft erbij te tellen!), terwijl honderdduizenden gezinnen de broekriem hard moesten aanhalen en/of schulden moesten dragen. Deze politiek van het rijker maken van de rijken en het armer maken van de armen gaat maar door terwijl de politici van de

gevestigde partijen over de straat rollen over... BHV.

Die beide zaken zijn verbonden. Alle gevestigde partijen voeren al 30 jaar een neoliberale politiek van sociale afbraak en desinvestering in alles wat met zorg, diensten en infrastructuur te maken heeft. Als de aandeelhouders maar tevreden waren over wat in hun zakken belandde. Alle partijen verdedigen de belangen van die kleine elite van grote aandeelhouders tegen de

grote meerderheid van de bevolking in. Dat verkopen aan de brede lagen van de bevolking is uiteraard niet vanzelfsprekend.

Om die bevolking toch nog enig argument te bieden om op hen te stemmen, wierpen de gevestigde partijen zich dan maar op als de verdedigers van de "Vlaamse belangen" aan de ene kant van de taalgrens en van de "Franstalige belangen" aan de andere kant. Hun electorale communautaire spelletjes hebben uiteindelijk tot een impasse geleid.

WAT IS NU HET PROBLEEM?

De meeste mensen haken mentaal af als ze de woorden "Brussel-Halle-Vilvoorde" horen. Buiten een kleine minderheid weet niemand echt waarover dit gaat en vooral waarom het zoveel aandacht opeist. Uiteindelijk gaat het voor de gevestigde partijen over meer dan dat, het gaat over een komende staatshervorming die door de meeste burgerlijke partijen nodig wordt geacht om structurele besparingen te kunnen doordrukken.

Uiteraard gaat het alweer om besparingen op de kap van de arbeiders en hun gezinnen, zoals de verdere afbraak van onze pensioenrechten wat

Lees verder op ommezijde

nog meer ouderen onder de armoedegrens zal duwen. Of een nog hardere jacht op werklozen en leefloners om hen te dwingen zelfs de aller-slechtste jobs met de aller-slechtste lonen te aanvaarden. Of een verdere afbraak van de sociale bijdragen van het patronaat aan de sociale zekerheid waardoor een nog groter deel rechtstreeks door de grote meerderheid van de bevolking zal moeten wor-

den gedragen via BTW-verhogingen, ecotaksen e.d.

Voor die staatshervorming hebben ze een tweerde meerderheid nodig, wat in het verkavelde politieke landschap van vandaag veel partijen vergt. Veel partijen die allemaal in meerdere of mindere mate de communautaire kaart hebben gespeeld in hun verkiezingscampagne. Dat spel, dat al drie jaar aanhoudt, is nu vastgelopen en de

komende verkiezingen zullen daar op zich weinig aan veranderen. Degenen die het meest zullen lijden onder de instabiliteit die dit veroorzaakt, zijn echter opnieuw de werkenden, werklozen, gepensioneerden en jongeren die met hun noden bij geen enkele partij terecht kunnen.

Ook de kleinere en nieuwere partijen als de groenen en de NVA bevinden zich op het sociaaleconomische

vlak eerder aan de kant van de burgerij dan aan die van de grote meerderheid van de bevolking. Ook zij verdienen een programma waarbij het de arbeidersklasse is die de crisis betaalt en niet de hebzuchtige kapitalisten die de crisis hebben veroorzaakt.

HELP ONS EEN ALTERNATIEF AAN TE BIEDEN

Een arbeiderspartij zal niet uit de lucht komen vallen en zal er niet komen door erop te wachten. LSP zal deelnemen aan de komende verkiezingen om strijd bare jongeren en arbeiders de kans te bieden op een socialistisch alternatief te stemmen. Jij kunt ons daarbij op verschillende manieren helpen.

Om te kunnen deelnemen aan verkiezingen moeten zowel langs Nederlandstalige als langs Franstalige kant 5.000 gewettigde handtekeningen worden opgehaald. Drie handtekeningen van parlementsleden worden met 5.000 gewone handtekeningen gelijk gesteld. Wij kiezen er traditioneel voor om bij 5.000 mensen aan te kloppen. Door de tijdslimiet bij vervroegde verkiezingen is dat niet mogelijk. De antidemocratische regelgeving laat ons geen keuze: het is beroep doen op parlementaire handtekeningen of niet opkomen.

Dit is een zuiver democratische kwestie, waarvoor wij geen enkele politieke toegeving doen. Het is evenmin het gevolg van een "verrechtsing" van LSP, maar een uitzonderlijke omstandigheid in het leven geroepen door de plotse vervroegde verkiezingen. Als we onze stem willen laten horen in deze verkiezingen en het terrein niet volledig willen overlappen aan de traditionele partijen en nog rechtser oppositiepartijen, dan zijn we door de ondemocratische kieswetgeving verplicht om deze omweg te maken.

Het is niet zeker dat we senatoren en volksvertegenwoordigers zullen vinden die bereid zijn ons het recht te verlenen om een lijst in te dienen, maar indien dat wel zo is, zullen we zeker senaatslijsten indienen voor de twee grote gemeenschappen. Daarnaast kijken we lokaal waar we ook Kamerlijsten kunnen indienen.

Eenmaal dat obstakel genomen is, wachten er nog vele anderen. Ten eerste zullen deze verkiezingen de sociaaleconomische eisen en noden van de meerderheid bevolking zo veel als mogelijk naar de achtergrond duwen ten voordele van communautaire thema's. De media zullen daarin de politici volgen en daarbovenop ongetwijfeld hun gebruikelijke boycot van linkse lijsten houden. Gezien de gevestigde partijen ook nog eens het grootste deel van de verkiezingsborden innemen, zal LSP een strijd moeten voeren om zichtbaar te zijn. We verwachten geen electorale doorbraak, maar we denken dat het misdadig zou zijn om als linkse socialistische partij strijd bare jongeren en arbeiders niet de kans te bieden voor ons programma te stemmen.

Help ons campagne voeren voor een democratische en socialistische oplossing voor zowel de communautaire als de sociaaleconomische problemen waarmee de gevestigde Belgische politiek ons heeft opgezadeld. Dat kan door ons financieel te steunen, door ons materiaal te verspreiden, een (steun)abonnement te nemen op ons blad. Ben je geïnteresseerd om mee te helpen en/of aan te sluiten of wil je ons beter leren kennen, aarzel dan niet ons te contacteren.

HOE KAN EEN OPLOSSING WORDEN GECREËRD?

LSP gelooft niet in institutionele oplossingen voor de communautaire problemen. Die problemen zijn er omdat ongelijkheid en discriminatie in het systeem ingebakken zitten. De reële problemen in Brussel en de rand zijn niet zozeer te wijten aan taalkwesties, maar aan de torenhoge werkloosheid en armoede in de hoofdstad en de eveneens torenhoge woningprijzen in Brussel en in de rand. De enige "oplossingen" die politiek echter worden geboden, zijn wederzijdse pesterijen, die in de Brusselse rand welig tieren, maar uiteraard geen enkele job of sociale woning creëren. Samen met de ontwikkeling van de crisis - die overal nog meer tekorten zal veroorzaken en dus ook een verhoogde strijd voor de beschikbare middelen - zorgt dit opbod ervoor dat we in dit soort impasses terecht komen.

We denken dat de enige manier om op termijn uit deze impasse te raken een nieuwe arbeiderspartij is, die de belangen van de werkenden, de uitkeringsgerechtigden en hun gezinnen verdedigt, ongeacht hun taal of nationale afkomst.

Zij zijn immers de enigen die geen enkel belang hebben bij dit opbod en dat wel hebben bij fundamenteel democratische rechten als **diensten en werk in eigen taal**. Steeds opnieuw moeten de werkenden immers de prijs betalen voor het geruzie tussen de politici van de verschillende gemeenschappen. Zo betalen Franstalige jongeren in Brussel een hoge prijs voor de verwaarlozing van het onderwijs, o.a. het taalonderwijs. Ze komen immers op een arbeidsmarkt die opleiding en tweetaligheid vereist, terwijl ze voor geen van beiden echte kansen hebben gekregen.

LSP voert al langer campagne voor meer middelen voor het onderwijs, in Brussel zijn we voorstander van tweetalig onderwijs.

Ondemocratische maatregelen als de taalvoorwaarden voor het verkrijgen van een sociale woning en in steeds meer gemeenten rond Brussel voor gelijk welke woning zullen geen oplossing bieden voor de sociale vdringing in de rand. Taalvoorwaarden zullen de woningprijzen in de rand

immers niet doen dalen. Enkel een **massaal plan van sociale woningbouw en sociale stadsrenovatie** in Brussel en in de rand zal een voldoende aanbod aan betaalbare gezinswoningen kunnen creëren, waardoor een reële druk zou komen op de prijzen in de private sector. Er is echter geen enkele Vlaamse noch Franstalige partij in de rand en in Brussel die daarvoor de strijd aangaat.

LSP komt op voor een einde aan de pesterijen en voor investeringen om aan de rechten van iedereen tegemoet te komen.

Consequente democratie, waarbij aan minderheden - de Franstaligen in Vlaanderen, de Vlamingen in Brussel en Wallonië en de Duitstaligen in Wallonië - rechten worden geboden, staat evenmin op het lijstje van de gevestigde partijen en de in het parlement vertegenwoordigde oppositiepartijen. Nochtans zijn rechten en middelen de enige uitweg uit deze regelmatig terugkerende communautaire gevechten.

Een dergelijk programma kost uiteraard wel geld en alle burgerlijke partijen zullen stellen dat er geen geld is. De crisis, weet je wel. Maar de crisis is blijkbaar al voorbij voor de banken en de managers: die banken maken terug winsten die in de zakken van de aandeelhouders verdwijnen en de managers konden zich verheugen in verhogingen van hun lonen en bonus-

sen. In realiteit is de gewone bevolking de enige die de broekriem aantrekt, bij de rijken in dit land is het al lang terug feest.

Indien we onze sociale zekerheid, waarvoor vorige generaties van de arbeidersbeweging lang en hard hebben gevochten om het op een leefbaar peil te krijgen, willen behouden en heropbouwen (na 30 jaar neoliberale afbouw); indien we opnieuw openbare diensten willen die reële diensten aan de bevolking zijn en waarin voldoende personeel met voldoende middelen aanwezig zijn om kwaliteit te kunnen bieden; indien we willen voorkomen dat het patronaat en de regering onze naoorlogse verworvenheden helemaal overboord gooien, zal de arbeidersbeweging zich opnieuw moeten organiseren, ook op het politieke vlak, om de strijd met de afbrekers aan te gaan.

De middelen zijn aanwezig, getuige de winsten die worden geboekt op de rug van de werkenden. De politici van de gevestigde partijen kiezen er echter voor om die winsten cadeau te doen aan de al superrijke elite. We hebben een eigen partij nodig, een arbeiderspartij die deze lakeien van het patronaat kan bestrijden en de arbeidersbeweging kan éénmaken in die strijd. Een partij ook die de strijd kan voeren om de opbrengst van de productie van de werkenden in te zetten voor de bevrediging van de behoeften van iedereen.

Maak onze verkiezingscampagne mogelijk: Steun ons financieel!

LSP begint aan deze verkiezingscampagne zonder enige middelen. We willen een campagne voeren met een affiche en pamflet A 4 recto verso. Om dit te financieren zoeken we middelen. Wij zijn onafhankelijk van de gevestigde partijen, krijgen geen overheidssubsidies en hebben geen rijke donateurs. We doen beroep op gewone werkenden, uitkeringstrekkers, gepensioneerden, jongeren,... Die hebben minder middelen, maar toch willen we hen vragen om een kleine bijdrage te doen. Vele kleintjes maken immers een groot.

Op ons weekend Socialisme 2010 eind april hebben we een financiële oproep gedaan waarmee al 4.000 euro werd opgehaald. Daarnaast loopt het trimester voor ons strijdfonds (waarmee we 11.000 euro willen ophalen) van april tot en met juni. Daarbovenop willen we nog eens 5.000 euro extra om alles samen **20.000 euro** op te halen tegen eind juni.

Aarzel niet om zelf ook een bijdrage te doen en stort op het volgende rekeningnummer met vermelding: "steun verkiezingen".

001-2260393-78

Stem LSP

LSP wil lijsten indienen voor de Senaat en de Kamer. Gelet op de korte tijd kiezen we ervoor om onvolledige lijsten in te dienen, in iedere regio zullen we vier kandidaten op de lijst zetten. We roepen op om een bewuste stem voor een antwoord van arbeiderseenheden, solidariteit en socialisme uit te brengen.

Onze lijsttrekkers zijn:

- * Senaat: BART VANDERSTEENE
- * West-Vlaanderen: JONAS VAN VOSSOLE
- * Oost-Vlaanderen: JO COULIER
- * Antwerpen: MICHA TELLER
- * Vlaams-Brabant: JON SNEYERS
- * Brussel-Halle-Vilvoorde: KARIM BRIKCI

Verkiezingscampagne van LSP in 2009